

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolae per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

§. 7. Quid Episcopi de Exercitiis senserint.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](#)

5. Dum Famulos quoq; suos quotannis vacare ijsdem Exercitiis jubebat, ut cælestia & æterna crebro meditantes, vitam plam secundum Christi legem instituerent. 6. Dum Duci Mantuano Bibliothecam suam Visitanti, & collaudanti dicebat, se in sacculo libellum (qui Libellus Exercitiorum fuerat) circumferre, qui plus contineret, quam omnes Bibliothecæ luæ Codices, eò quod Scriptores librorum cæterorum doctrinam suam ex principijs & scaturigine hujus Libelli derivârint.

II. Quid Cardinalis Burgensis senserit de his Exercitiis, sat clare in censura Libello Exercitiorum præfixa ostendit, dum scripsit: Legimus spiritualia hæc Exercitia, placentque nobis valde, & digna judicamus, quæ ab omnibus Orthodoxæ Fidei Cultoribus recipiantur, & magni fiant.

III. Non minorem de illis estimationem Caspar Contarenus, Patritius Venetus, & ex Senatore Cardinalis, ætate sua ingenij & doctrinæ laude facilè princeps prodidit, dum non modò sub sancto Ignatio Magistro se exercuit, sed etiam tradita sibi Exercitia, suâ ipse manu perquam accuratè descripsit, & eundem sollicitè ab Hæredibus servari, non secùs, quam ingentem thefaurum, ut revera est, in pretio haberi voluit, ut P. Joannes Weyer in Prolegomenis Theophili §. 12. testatur.

IV. Quartum testimonium tulit, quem priori paragrapgo citavi, Georgius Radzivilius Cardinalis, & Vilnæ Episcopus, qui cum Fratre suo Stanislao his Exercitiis eo successu vacavit, ut redux in Poloniam fructum, quem hauferat, per omne regnum maximo animarum lucro diffundaret, ut loc. cit. ex Societatis imaginae p. 385. refertur.

§. VII.

Quid Episcopi de his Exercitijs sen- serint.

I. Etiam h̄c in ore trium Testium stabit æstimatione, quam Episcopi de Exercitiis habuerunt. Inter quæ testimonia primus jure merito locus debetur testimonio, quod Doctor Bartholomæus Torres Lector Segonciæ, & Catedratus Complutensis, & postea Canariensis Episcopus de illis tulit,

lit, dum, ut in historia Societatis p. 1. l. 13. n. 34. refem publicè pro Concionē dixit, se plus Theologiaz triges Exercitiorum diebus, quām triginta annis inter studia Scholastica condidicisse; & licet triginta annis, quibus S. Thomam, Scotumque versabat, vix occurserit argumentum quod solvere non posset, rationibus tamen Villanova, cum in Exercitiis dirigebar, manibus, pedibusque fuisse strictum. Unde Segonciā multos submittebat Doctores Præbendatos, ut vocant, Ecclesiæ illius ad Exercitia eod. P. Villanova (qui Logicam duntaxat, & Theologiam moralem audiverat) Ductore obeunda.

II. Quid Episcopus Saluzanus, Vicarius Papæ de Exercitiis senserit, in sua de Libello Exercitiorum censu & approbatione clarè manifestavit, dum, ut in primis ejusdem Libelli paginis refertur, aperte testatus est, opus huius laude dignum, & Christianæ pietati valde proficuum esse.

III. Præ cæteris tamen memorabile est testimonium præclarum, quod Basileensis Episcopus, Bruntrutani Coll. Fundator proferre dignatus est, dum, ut Annua litera Societatis 1604. f. 395. testantur, postquam novem dies Exercitia Spiritualia fecisset, tantum inde fructum perceperit diceret: Si Patres Societatis in me nihil aliud contulerint, quām hoc cœleste beneficium, id unum facile æquum omnibus, quæ ego Collegii huius Author præstigi Societati.

§. VIII.

Quid Doctores Theologiae de Exercitijs senserint.

I. Inter horum Doctorum præclara de Exercitiis testimonia meritò memorandum censetur, quod Joannes Cochlaeus, Canonicus Wratislavensis, eruditione, scriptis libris solidâ Catholicæ Religionis ad versus Lutheranos defensione, victoriisque de Hæresiarcha Lutherò reportatis orbi notissimus, Romanique Regis in consenu Ratisbonensi Theologus protulit, dum, postquam P. Petrum Fabrum primum S. Ignatii Socium de scientia animæ in Spiritualibus Exercitiis à S. Ignatio tradita, & ab eo per Meditationes de Vir-